

İki gündür kuzeyden esen sert rüzgârlarla yol alıyoruz. Rüzgâr kıçtan geldiği için en ufak değişiklikte yelkenleri yeniden ayarlamak gerekiyor. Pupa seyrin genel kolaylığına karşılık böyle bir handikapı var. Hele şimdi olduğu gibi dalgalı denizde seyrederken teknenin aykırılıyıp, ana yelkenin kavança olma ihtimaline karşı çok dikkatli olmak gerekiyor.

İki gündür ön yelkenlere kaç kere gönder takip çıkardığımızı, ana yelkeni kaç kez bir taraftan diğerine aktardığımızı unuttum. İkimiz de yorgun ve uykusuzuz. Neyse ki hızla yol alıyoruz. Bir aksilik olmazsa yarın gece Buzios'a varmış olacağımızı tahmin ediyorum.

Abrolhos'tan 25 Aralık'ta ayrılacaktık. Planımız böyleydi. Ama son anda değişti. O sabah yola çıkmak üzere tekneyi neta ederken koya giren çok zarif bir yelkenli gördük. Belçika bayraklı tekne yanımızdan geçerken dümendeki kaptanı Türkçe seslendi: "Merhaba, nasılsınız!" İkimiz de çok şaşırдық.

Biraz ilerimizdeki şamandıraya bağlandıktan sonra botlarını indirip bize doğru gelmeye başladılar. Palamarlarını alıp tekneye davet ettik. Esmer bir adam ve sarışın bir kadın... Ellerinde de bir şişe şampanya ve dört tane renkli kadeh. Ben adamı Türk sandım ve Türkçe konuşacağımız için sevindim. Ancak Belçikalı Andre'nin, İstanbullu bir Ermeni olan annesinden hatırladığı yegâne Türkçe kelimeler, yanımızdan geçerken söyledikleriymiş.

Bugün Noel olduğu için şampanyalarını bizimle paylaşmak istemişler. Renkli kadehler, çerez tabakları ve şampanya şişesi ile donatılınca dergilerdeki lüks teknelerin tanıtıldığı fotoğraflara benzeyen Uzaklar II'nin havuzluğunda kadehlerimizi tokuşturduk. Konuklarımız bir saat sonra teknelerine döndüler. Onlar gidince biz de yola ertesi gün çıkmaya karar verdik. Maske ve şnorkellerimizi kuşanıp son bir kez daha balıkların yanına gittik.